वै ग्रा इति श्रुत्यन्तरात्। देवपत्न्यो वा ग्राशब्देनाभिधीयन्ते। उत ग्रा वियन्तु देवपत्नीरिति मन्त्रवर्णात्। 'आये'शब्दः एतव्यं प्राप्तव्यमाचष्टे, आसमन्तादये प्राप्तव्ये 'रयीणां' धनानां, 'सङ्गथे' सङ्गमे, निमित्तभूते सति 'वामस्य' सर्व्वेषां वननीयस्य सवितुर्देवस्य वयं 'प्रियाः स्यामः'॥

अथ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकाम इत्यस्य पशोः सूक्ते वपायाः पुरोऽनुवाक्यामाह। 'आ नो विश्वे अस्क्रा गमन्तु देवाः। मित्रो अर्य्यमा वरुणः सजोषाः। भुवन्यथा नो विश्वे वृधासः। करन्त्सुषाहा विथुरन्न शवः" इति। 'मित्रो अर्य्यमा वरुणः', इत्येवमाद्याः, 'सजोषाः' समानप्रीतयः, 'विश्वे' सर्व्वे, 'देवाः', 'अस्क्राः' आभिमुख्येन कर्त्तारः सन्तः, 'नः' अस्मान् प्रति, 'आगमन्तु' आगच्छन्तु, 'विश्वे' देवाः, 'नोवृधासः' अस्मान् वर्धयितारः, 'यथा', 'भुवन्' भवन्ति, 'शवः' अस्मदीयं बलं, 'सुषाहा' सुषहं, परेषामभिभवित्र। 'न विथुरं' अचलितं यथा, 'करन्' कुर्व्वन्ति, तथास्मानागच्छत्विति पूर्व्वत्रान्वयः॥

अथ वपाया याज्यामाह। "शन्नो देवा विश्वदेवा भवन्तु। शꣳ सरस्वती सह धीभिरस्तु [३]। शमभिषाचः शमुरातिषाचः। शन्नो दिव्याः पार्थिवाः शन्नो अप्याः" इति। विश्वदेवशब्दो वसुरुद्रादिशब्दगणविशेषवाची। 'विश्वे देवा'ऽऽख्याः, 'देवाः', 'नः' अस्माकं, 'शं' सुखहेतवः, 'भवन्तु'। 'सरस्वती', देवी 'धीभिः' बुध्यभिमानिनीभिर्देवताभिः, 'सह', 'शं'